

tendit, et prorogavit: ac deinceps eidem Urbano Prædecessori per vos exposito, seu subjuncto, quod quinquennium tunc per eum ultimo loco extensum, seu concessum brevi erat expiratum, et causæ propter quas Indultum hujusmodi tam a prædictis Romanis Pontificibus, quam ab eo ultimo concessum fuerat, eatenus vigeant, dictus Urbanus Prædecessor Indultum prædictum per eum ultimo loco ad quinquennium, ut præfertur, extensum, seu de novo concessum, ac desuper confectas literas, & in eis contenta, ita tamen, ut provisiones hujusmodi servata dictarum literarum forma, fierent, ipsæque Indultum Canoniciatus, & Præbendas Ecclesiæ Metropolitanæ Colonien. minime comprehenderet, nec ad eos se extenderet, ac alias sub certis modo, & forma etiam tunc expressis ad aliud quinquennium extendit, & prorogavit. Et postmodum similis rec. Innocentio Papæ X. Prædecessori etiam nostro per vos exposito, quod causæ propter quas Indultum hujusmodi tam ab eodem Urbano tunc novissime, quam ab aliis Prædecessoribus concessum fuerat etiam eatenus vigeant, ipse Innocentius Prædecessor Indultum prædictum vobis per eundem Urbanum Prædecessorē ultimo loco ad quinquennium, ut præfertur, extensum, & seu de novo concessum, ac desuper confectas literas, & in eis contenta sub certis pariter conditionibus, modoque, & forma tunc expressis, ad aliud quinquennium pariter concessit, quinquenniumque hujusmodi postmodum ad aliud etiam quinquennium a die 20. Februarii 1650. computandum, extendit, & prorogavit. Ac demum sim. mem. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor noster supplicationibus vestro nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, per ternas suas in simili forma Brevis literas, unas die 28. Augusti 1655., & alteras die 8. Januarii 1661. & reliquas die 14. Martii 1664. expeditis Indultum prædictum vobis concessum, & prorogatum, ut præfertur, sub certis modo, & forma, tunc expressis primo quidem ad quinquennium, subinde vero ad triennium, & novissime ad quadriennium de novo concessit, & alias prout in singulis mem. Prædecessor. in eadem forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, uberius continetur.

§.2. Cum autem, sicut Nobis nuper exponi fecistis Indultum hujusmodi de presentibus cesset; causæ vero propter quas idem Indultum per prædictos Romanos Pontifices Prædecessor. nostros pluries concessum & prorogatum respectu fuit, etiamnum vigeant, Vosque propterea Indultum hujusmodi ad effectum superscript. per Nos Vobis de novo concedi summo opere desideratis: Nos specialem Vobis gratiam facere volentes, & vestrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et penis a jure,

vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus vestro nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis. Indultum prædictum, Vobis sicut præmittitur, pluries, et novissime a dicto Alexandro Prædecessore concessum cum omnibus, et singulis contentis in literis prædictis, ita tamen, ut provisiones hujusmodi, servata dictarum literarum forma fiant, quacumque præsentia praxi, consuetudine, seu tollerantia contraria non obstante, quam potius absum esse, et proinde præfens Indultum in omnibus, et per omnia juxta ejus tenorem et proprietatem, prout verba illius sonant & non aliter, nec alio modo servari debere decernimus, & cum hoc, quod Indultum hujusmodi Canoniciatus, & Præbendas Ecclesiæ Metropolitanæ Colonien. minime comprehendat, nec ad eos se extendat, ac sine præjudicio Venerabilis Fratris moderni, & pro tempore existentis Archiepiscopi Colonien. necnon cum omnibus, & singulis aliis facultatibus, concessionibus, & Ordinationibus, clausulis, & Decretis appositis in dictis literis, ac servata in illis & per omnia earundem literarum forma ad quinquennium a data presentium computandum, auctoritate Apostolica, tenore presentium de novo concedimus; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios quavis auctoritate, fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§.3. Decernentes etiam Vos quinquennium prædictum per Nos concessum durante hujusmodi Indulto, ac desuper confectis literis prædictis libere, & licite uti posse, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Volumus autem, & earundem tenore presentium ordinamus, ne Ecclesiæ in quibus personæ nominatæ hujusmodi vigore vacationum, aut collationum prædictarum, eisdem Canoniciatus, & Præbende obtinuerint, ob earum impedimentum in legendo debitis defraudentur obsequiis, aut cultus divinus in illis minuat, ut eadem personæ si illis ea hora, qua ipsa divina officia celebrabuntur, legendum fuerit, tunc per idoneos substitutos inibi deserviri facere possint, & ita deserviendo, pro residentibus, & inservientibus habeantur, ac distributiones quotidianas lucentur in omnibus, & per omnia perinde ac si personaliter deservirent, die us Dominicus, & festivis principalioribus videlicet D. N. Jesu Christi, ac gloriosissimæ Virginis, & Beatorum

Confirmatio Decreti Alexandri Papæ VII. approbantis nonnulla Capitula ad reformationem Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium unncupatorum, inservientia.

CLEMENS PAPA NONUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Debitum Pastoralis officii quo Ecclesiæ Catholicæ adstringimur, Nos admonet, ut paternam virorum Religiosorum curam gerentes, ea quæ pro felici reformationis inter eos institutæ progressu provide facta esse noscuntur, ut firma, atque illibata permaneant, Apostolici prædii robore muniamus.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Reformati Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium unncupatorum, quod alias circa transitum Fratrum Conventualium Ordinis hujusmodi ad reformationem facta fuerunt nonnulla Capitula tenoris, qui sequitur, videlicet.

§.2. Primo che tutti quelli Conventuali quali vorranno passare a vivere in detta riforma siano tenuti, & obligati chiedere licenza, & ottenere l'assenso dal P. Generale pro tempore, ovvero dal P. Provinciale della sua Provincia di far tal passaggio & essi Generale, e Provinciale conosciuto però che haveranno detto transito desiderarsi per buon fine siano tenuti concederlo a proportionem però della capacità de' Conventi tenuti da essi Riformati. Secondo che quelli Conventuali che vorranno passare a detta riforma dopo ottenuto l'assenso del Generale, o Provinciale della loro Provincia siano anco tenuti riportar l'assenso del Guardiano, o Superiore locale di quel Convento dove vorranno entrare. Terzo che a quelli Conventuali quali canonicamente cioè, osservare le sopradette condizioni, saranno entrati a detta Riforma a loro voglia per il tempo d' un anno cominciando dal loro ingresso in essa Riforma, ma quello passato non possino uscire da detta Riforma senza licenza inscripta del Padre Generale, e fede fattagli dal Superiore locale di quei Conventi dove saranno vissuti, che essi partano per causa legitima, e non per eccelli commessi in detta Riforma. Quarto, che se alcun Conventuale legitimamente entrato in detta Riforma passato un anno dopo il suo ingresso in essa, uscirà, e tornerà alla detta Conventualità non osservate le sopradette condizioni sia irremissibilmente punito con la pena di un' anno di carcere formale, della privazione di voce attiva, e passiva, nella quale non possa essere reintegrato se non dal Sommo Pontefice. Quinto, che quelli Conventuali quali entreranno in detta Riforma per tutto il tempo nel quale viveranno in essa siano tenuti osservare l' Instituto di Riformati, & i Superiori

B b loca-

torum Apostolorum, & in quorum honorem dedicate sunt Ecclesiæ prædictæ, aliorumque Sanctorum, quorum dies in singulis eisdem Ecclesiis solemnes, & celebres habentur exceptis, quibus eis non per substitutos, sed per se ipsos personaliter deservire teneantur, quodque hujusmodi Canoniciatus, & Præbende personis ad proficendum in aliqua ex d. Universitatibus idoneis repertis, qui jure jurando ad proficendum munus diligenter, ac immediate post Canoniciatus, & Præbende ademptionem, exercendum se adstringant, dumtaxat conferantur, ipsæque personæ prædictos Canoniciatus, & Præbende per eas hujusmodi nominationis vigore obtentos, nisi in manibus nostris, & pro tempore existentis Romani Pontificis cum specifica mentione, quod illos vigore nominationis hujusmodi consequuti sunt, resignare, aut alias dimittere nullatenus possint, alioquin Canoniciatus, & Præbende hujusmodi vacent eo ipso, itaut de illis per Sedem Apostolicam dumtaxat disponi possit, utque personæ sic nominatæ prædictæ intra sex menses a die collationis, & provisionis, aut cujusvis alterius dispositionis de Canoniciatus, & Præbendis, ad quos illas nominari contigerit sibi faciant, ut præfertur, novas provisiones super illis a dicta Sede impetrare, & Literas Apostolicas desuper in totum expedire, ac jura Cameræ Apostolicæ, & aliis propterea debita omnino persolvere teneantur, alioquin dictis sex mensibus elapsis, Canoniciatus, & Præbende hujusmodi vacent eo ipso, itaut aliis per eandem Sedem tantum libere conferri possint.

Contrarius derogat.

§.3. Non obstant. præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiasticis prædictarum etiam, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, & Capitulis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ac hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum infererentur presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die nona Septembris 1667. Pontificatus nostri Anno I.

Bull. Rom. Tom. VI. Par. VI.

Decretum irritans.

Ecclesiasticum serventium præscribit.

Exordium.

Causa Decreti.

Referuntur capitula ad reformationem, conducentia.

Prorogatio Indultus de quo in rubr.

locali possino forzarli all' osservanza in caso che premeffe molte correzzioni gli detti Superiori locali non riportassero dall' Inosservanti l'osservanza desiderata, debbano avvisarne il Padre Generale quale conosciuta la verità punisca li transgressori con pene opportune, e perla ogni speranza all' emendazione possino punirli etiam con l' espulsione da detta Riforma, rimettendoli alla Conventualità. Sesto, il Padre Generale, o per se stesso, o richiestone da alcuni Provinciali volendo servirsi per pubblico beneficio d' alcuni Conventuali quali faranno passati a vivere tra Riformati, etià che fra essi vi siano stati molti anni possino chiamare qualunque gli parerà atto per il suo fine, acciò passi a vivere come prima fra essi Conventuali in quel Convento che a esso Padre Generale piacerà, & il chiamato sii tenuto obedire, e ritornare fra Conventuali. Settimo, che il Padre Generale presia informazione del più zelante, & osservante, che sia fra Riformati in ciascheduna Provincia, nelle quali si trovano i loro Conventi, lo deputi per osservare con particolar cura il vivere dell' altri Riformati affinché avvisti subito trovando, che alcuni di essi devino dall' Istituto loro il Padre Provinciale acciochè trovata l' inosservanza restino puniti, e non bastando per ridurli all' osservanza sia tenuto avvisarne il Padre Generale, e da esso aspettare il rimedio opportuno. Ottavo, che nell' elezzione de Guardiani nelli Conventi d' essi Riformati, si osservi nell' altre Provincie, quanto di presente si osserva nella Provincia di Napoli cioè, che abbiano facoltà i stantianti in ciaschedun Convento di essi Riformati capitolarmente congregati con il loro Superiore locale proporre al Definitorio in Capitolo, o Congregazione Provinciale due de loro Riformati acciò da esso Definitorio uno de due proposti sii eletto Guardiano per l' anno corrente.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subijungebat, fecit: Alexander PP. VII. Prædecessor noster subscripta Capitula ad se relata per Decretum die 21. Sept. 1657. emanatum approbaverit, & ab omnibus ad quos pertinet, inviolabiliter observari præceperit, dicti vero Exponentes eadem Capitula, quo firmius subsistant, & serventur exactius, etiam apostolicæ nostræ confirmationis munimine roborari summopere desiderant.

Confirmat
prout in rub.

§.4. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, audita relatione status hujus Reformationis, ejusque

Conventuum necessitate perspecta, omnia, & singula Capitula præinserta, emanatumque super eorum approbatione dicti Alexandri Prædecessoris decretum hujusmodi auctoritate apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis apostolicæ firmitatis robur adiciamus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§.5. Decernentes easdem præsentibus literas, ac Capitula præinserta, & decretum hujusmodi semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sique in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, ejusque Provincialium, & Conventuum quorumvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur ubique, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibite, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris. die 16. Sept. 1667. Pontificatus nostri Anno I.

XV.

Confirmatio Patentium Magistri Generalis Ordinis Prædicatorum ad favorem Fratrum Provinciæ Hiberniæ emanatarum per quas eisdem Fratribus conceditur facultas fundandi Conventus in Oppido Matrii, aliisque Mundi partibus cum diversis Ordinationibus.

CLEMENS PAPA NONUS
Ad futuram rei memoriam.

Redite Nobis coelitus dispensationis ratio exigit, ut paternam virorum Religiosorum, eorum præsertim, qui Evangelicæ predicationi addicti, labores, & pericula pro fide Catholica alacriter subeunt, curam

Decretum
ratis.

Derogatio
contrariorum

Transumptum
fides.

Dat. die 16.
Sept. 1667.
An. I.

Ex Regest. in
Sect. Brev.

Proemium.

curam gerentes, illa quæ pro eis sublevandis, piisque, & laudabilibus eorum studiis fovendis, & promovendis ab eorum Superioribus regularibus pie prudenterque facta, & constituta esse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant apostolici muniminis patrocinio libenter roboremus.

Supplicatio

§.1. Exponi liquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Magister Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum quod ipse pro manutentione Instituti Evangelicæ predicationis, cui dictus Ordo eximie incumbit, ac pro sublevandis Religiosis Provinciæ Hiberniæ, & aliarum ejusdem Ordinis, qui laboribus, carceribus, minis, & opprobriis pro Catholica Fide vexantur, literas patentis expedivit tenoris, qui sequitur videlicet: Fr. Joan. Baptista de Marinis Sacre Theologiæ Professor Ord. Prædicatorum humilis Magister Generalis, & Servus. In Dei filio sibi dilecto R. P. Fr. Joanni Ciojur a S. Dominico ejusdem Ord., & Provinciæ nostræ Hiberniæ Procuratori Generali salutem. Hibernia re, & nomine quondam florentissima Sanctorum Insula, sed postremo hoc nostro Seculo avitæ Religionis tristi passim excidio miserrime deformata tanto sollicitorem meretur omnium ubique Christifidelium commiserationem quanto periculosus hodie sub novo quodam persecutionis genere ibidem orthodoxa fides laceratur. Neque hic Nobis eundem per singula, dum in paradigma sufficiunt nostrorum illic Fratrum (quas exposuisti) calamitates, & clades nimirum ipso eorum Provinciali ob fidem retruso in sequestro, aliis alibi in vincula conjectis, Missionariis dispersis, Communitatibus dissipatis &c. quibus nisi aliunde per novorum identidem operariorum quotidiana supplementa provide succurratur, brevi de Provincia actum erit. Porro ut prudenter suffragasti iis succurri non poterit nisi extra Insulam in aliis Catholicorum Principum Regnis, ac Ditionibus multiplicentur nationalia Religiosorum istorum domicilia, & Literarum Collegia in quibus tum Exules nostri Missionarii ob fidem proscripti asylum inveniunt, tum vernacula Hibernorum juvenus studiis controversiarum, & Sacrarum Linguarum jugiter ad Apostolicam Missionem erudiat. Hoc igitur extremum istius desolationis remedium, ut suo tandem potitur usu, & effectu, in quem una tecum undique plurium Magnatum vota, instantiæ promissa munifice pietissimeque conspirant, ampliusque in aliis pariter Regionibus conspiratura putantur, Nos harum serie, ac suprema officii nostri auctoritate in primis tibi supranominato, tuisque in officio Successoribus potestatem facimus acceptandi, erigendi, ac formandi apud Matrium Hispaniæ unicum tuæ nativæ Provinciæ Collegium, quale confidis illic ex piorum elemosynis, ac liberali fundatione te obtenturum ad effectum præcipue ibidem sub regulari disciplina educandi Missionarios Hibernicæ nationis indiscriminatim, ita tamen, ut etiam An-

Bull. Rom. Tom. VI. Par. VI.

gli, & Scoti in eodem Collegio recipiantur, sustententur, & Instruantur cum potestate etiam ibidem recipiendi ad habitum, & professionem juvenes supradictarum trium nationum, illosque educandi in proprio novitiatu sub exacta observantia regulari simili ratione, sine, ac modo in aliis quibuscumque locis tum Hispaniarum, tum cæterorum per Europam Catholicorum Regnorum, Statuum, & Ditionum ubicumque Patronos, Fautores, ac Fundatores potueris reperire, atque ad tantæ pietatis opus inducere, tibi, tuisque Successoribus in officio amodo liceat hujusmodi Collegia procurare suscipere, eorumdem Regnorum nationalibus consignare ad effectum ut supra, & cum iisdem facultatibus. Volumus autem, ac declaramus, quod omnia, & singula ejusmodi Collegia ubicumque Dei ope fidelium munificentia, tuæque, & Successorum industria excitabuntur, ipso facto sint, & permanent vera membra solius nostræ Provinciæ Hiberniæ, ita quod nulli alteri Ordinis Superiori subsint, præterquam suo Provinciali Hiberniæ, & Magistro Ordinis pro tempore. Interim donec Fratres nostri proprias seorsim fundationes, & domicilia, ut supra, possideant, ne stante hac eorum notoria paupertate adigantur ad solvendas in Provinciarum Conventibus, aut Hospitiis taxatas contributiones, quas utique extorres, & egeni solvere nequeunt instar cæterorum, qui pacatas Provincias habent, mandamus, quod Præsides istorum Conventuum, & Hospitiorum in hujusmodi alienis Provinciis nihil a Fratribus nostris Anglis, Hibernis, Scotis apud se hospitaturis exigant ultra quotidianæ Missæ celebrationem tantum, ubicumque vero iidem Fratres in Hospitiis, aut Conventibus sub ea conditione non recipiuntur, licebit ipsis hospitari apud alios quoscumque benevolos receptores ecclesiasticos, sive si sint regulares, sive seculares, ne ob temporales respectus ullibi Sanctum istud procurandarum fundationum impediatur negotium a quo tot animarum salus dependet. Denique in virtute Spiritus Sancti, sanctæ obedientiæ sub formali præcepto, necnon sub pœna majoris excommunicationis ipso facto incurrenda, aliisque pœnis nobis arbitrariis ex nunc strictissime prohibemus universis, & singulis nostræ curæ subiectis quacumque dignitate, gradu, officio, aut qualitate censeantur, ne ullibi supradictas Collegiorum Hibernicorum pro nostris, fundationes, acquisitiones, incrementa per se, vel per alios directe, vel indirecte, clam, vel palam, sub quocumque motivo, colore, aut imaginabili prætextu, impendant, retardent, aut disturbent, quin potius enixe hortamur A. RR. PP. tum Hispaniarum cæterarum Prov. Priores Prov. quatenus per se, & suos, ubique tam sanctum, & pium opus magno studio, & conatu promoveant, juvent, & foveant, Fratres nostros Hibernos in suis Provinciis, & Congregationibus libenter, paterneque complectantur, ipso-

B b a

rum

ram solatio, & profectibus sincere faveant, ipsos benefactoribus commendent, omnique opportuno subsidio, consilio, affectu eis opitulari non dedignentur. Et quia charitati nulla præfixa est mensura, aut limes, hortamur eosdem Priores Provinciales in Visceribus Jesu Christi, quod his Fratribus ad missiones, & martyria pro fide auctoritate sponte, & liberaliter ex suismet propriis Conventibus, unum, aut plures in suis Provinciis cedant, ac resignent. Tales autem Conventus hoc modo resignatos ex nunc pro tunc iisdem Fratribus, ipsorumque Provinciæ applicamus, & incorporamus apostolica auctoritate speciali, qua in hoc fungimur. Item supradictam facultatem procurandi, fundandi, acceptandi, & formandi hæc nationalia Collegia, Domos, atque Conventus pariter extendimus ad acquirenda monialium Cœnobia, seu Monasteria pro Hibernis, Anglis, & Scotis Deo ubivis locorum consecrandis, siquidem hæc in propria sua Patria hanc relinquendi sæculi commoditatem sperare nullibi possunt. Quod si etiam in aliarum Missionum (præsertim Orientalium) solatio tibi, vel tuis Successoribus in officio placuerit, ac sine incommodo propriorum nationalium, posse fieri videbitur, concedimus pariter, quod in præfatis vestris Domibus, Collegiis, & Conventibus recipiantur etiam nostri Fratres Armeni, siue ad hospitandum, siue etiam ad commorandum pro studio, & instructione, idemque concessum est, quoad alios Religiosos nostros de terris infidelium adventantes. Porro, ut omnibus his, quæ sperantur novellis Cœnobiis plantationibus de optima, & stabili forma regiminis prospiciatur, ex nunc harum serie, te, tuosque in hoc tuo Procuratoris Generalis officio Successores omnibus hujusmodi Cœnobiis, Collegiis, ac Domibus præficiamus cum titulo Vicarii Provincialis Hiberniæ pro tempore cumque omni in temporalibus, ac spiritualibus jurisdictione, ac potestate quam Priores Provinciales in suis Provinciis habere debent, ac solent, etiam cum facultate subdelegandi, ita ut quando contigerit te, tuosve Successores longius distare, aut alio impedimento detineri ab adeundo loco, ubi Collegium, aut Cœnobium, seu Fratrum, seu Monialium plantandum, acceptandum, formandum, aut visitandum fuerit, possis (sique successive possint) eo destinare Commissarium, ac Visitatorem quoties, & quando opus fuerit cum plena, aut limitata auctoritate, prout videbitur, talemque, seu Commissarium, seu Visitatorem a te, vel a tuis Successoribus missum possis (illicque possint) revocare, aliumque subrogare ad effectum ea omnia, & singula agendi, disponendi, atque præstandi, quæcumque ipsemet ageres, si personaliter eo accessisses. Item quantum in Nobis est, Tibi, tuisque Successoribus plenariam concedimus facultatem destinandi Prædicatores, & Missionarios ad terras infidelium, & hereticorum pro conversione, & lucro

animarum seu pereuntium, seu periclitantium - Insuper Tibi, & Successoribus tuis potestatem damus imponendi præcepta, formalia, fulminandi censuras, condemnandi ad poenam carceris, & exercendi omnes illos actus Jurisdictionis, quos Provinciales ex ordinaria sua auctoritate exercere possunt in personas sibi subiectas: Præterea si contingat supradicta Collegia, Cœnobia, Monasteria, vel aliquod eorum ab ipso Provinciali Hiberniæ personaliter visitari, ipso præsentem, quiescet ibidem tua, tuorumque Successorum auctoritas; verum illo inde digresso, eadem auctoritas ipso facto redibit ad usum ut antea, sic, quod ea non censetur expirasse per adventum Provincialis, neque illam tunc, aut alias tibi possit auferre Provincialis Hiberniæ in toto, vel in parte, nisi de expresso consensu Magistri Ordinis: Te vero per mortem sublato, ad Provinciale Hiberniæ pertineat subrogare alium Procuratorem Provincie cum iisdem facultatibus, ut supra, & cum præfinitione termini quoad durationem officii, quem tamen semel, ac pluries poterit prorogare, prout necessitas postularit. Ulterius ex apostolica auctoritate Nobis specialiter indulta concedimus Tibi, & tuis Successoribus plenariam facultatem, qua in præmemoratis novis Conventibus, Collegiis, ac Monasteriis institutas, & præficias Priores, Rectores, Priorissas donec ad eum perveniant numerum personarum, qui ad electionem canonicam sufficiat; eadem facultate possis electiones approbare, & confirmare; ipsi vero instituti, aut electi terminum officii sui quantum expedire judicaveris semel, ac pluries prorogare, vel ut reeligantur habilitate. Similiter possis ubique in Domibus tibi subiectis instituere Subprios, Vicarios, Præsides, Magistros Novitiorum, Lectores, Officiales, ac Studiorum Moderatores; eademque proportionaliter, ac respective circa Monasteria Monialium tibi concessa sunt, & quidquid facultatis, aut jurisdictionis tibi in his nostris literis patentibus conceditur, id totum pariter tuis in eodem officio futuris Successoribus concessum intelligatur: Et ut omnia obiacula quantum fieri potest removeantur, denuo sub formali præcepto, & anathemate quo supra, necnon sub poena privationis utriusque vocis, & graduum, perpetuæ inhabilitate ad ea recuperanda interdiximus universis, & singulis tam Superioribus, quam Subditis in quacumque Ordinis Provincia, aut Congregatione degentibus, ne huic per Nos Tibi, & Successoribus tuis collatæ jurisdictioni, titulo, & facultati quispiam sese apponat, eamve judicialiter, vel extrajudicialiter impugnet, aut impediat; Ipsi vero Fratribus, & Sororibus prædicta nova Collegia, Conventus, atque Monasteria respective inhabitantibus, aut in iis quoquo modo, vel occasione commoraturis præcipimus sub eodem formali præcepto, iisdemque poenis, quod Tibi, & tuis Successoribus tanquam legitimis suis

Prælati, ac veris Superioribus exactam, præsentem obedientiam, reverentiam, & honorem. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Quibuscumque in contrarium non obstantibus. In fidem his officii nostri Sigillo munitis propria manu subscripsimus. Romæ 6. Julii 1667.

Confirmat Pontifex.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat præfatus Magister Generalis literas hujusmodi, quo firmius subsistant, & servantur exactius apostolicæ nostræ confirmationis præsidio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Magistrum Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa tatis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, visisque, & diligenter per eosdem Cardinales, consideratis literis patentibus præinserti tenoris, eandem literas auctoritate apostolica tenore præsentium benigne confirmamus, suumque effectum sortiri mandamus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis præfatorum Cardinalium.

Decretum in zant.

§.3. Decernentes ipsas præfatas, & præinsertas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sique in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrarium.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit disti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum, & Locorum Regularium quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo, ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

§.5. Volumus autem ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo memorati Præpositi Generalis, aut alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

rii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique tam in judicio, quam extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Sept. 1667. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 16. Sept. 1667. An.

XVI.

Quod Presbyteri Societatis Jesu Officium cum Octava de præcepto, & Missa Conceptionis B. Mariæ Virginis recitare, & celebrare valeant.

CLEMENS PAPA NONUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Augustissima, atque Gloriosissima Virginitas Dei Genitricis Mariæ, cujus virtutem, & pulchritudinem Sol, & Luna mirantur, natura obstupescit, Infernus contremiscit, cultum, & venerationem in terris quanto possumus studio promovere satagentes, pia fidelium, eorum præsertim, qui Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, aliis ad opera pietatis exemplo prælucent, & salubri directione viam monstrant, vota in id ipsum tendentia libenter exaudimus, ac favoribus, & gratiis prosequimur opportunis.

Exordium.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Joannis Pauli Olivæ Præpositi Generalis Societatis Jesu, tam suo, quam totius Societatis prædictæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut in eadem Societate ab omnibus illius Presbyteris, & Clericis Regularibus, qui horas canonicas recitare tenentur, Officium, & Missa Conceptionis ejusdem Beate Mariæ Virginis immaculate cum Octava in posterum de præcepto recitetur, cum lectionibus in Octavario Romano a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum approbato contentis, & a die octava ad decimam quintam Decembris rite dispositis, auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus, & decernimus. Idemque Officium ad usum dictæ Societatis seorsim ab Octavario Romano imprimi posse concedimus.

Concedit pro in rubr.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§.3. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo memorati Præpositi Generalis, aut alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptum fides.

Da.

1667.
Dat. die 17.
Sept. 1667.
An. I.

Clemens Nonus An. I.
Datum Romæ apud S. Mariam Majorem
sub Annulo Piscatoris, die 17. Sept. 1667.
Pontificatus nostri Anno I.

XVII.

Ex Regest. in
Sectet. Brev.
Separatio quorundam Conventuum a Pro-
vincia S. Dionysii in Gallia Ordinis Mi-
norum S. Francisci de Observantia Re-
colectorum cum eorum erectione in
novam Provinciam sub titulo S. Antonii
de Padua.

CLEMENS PAPA NONUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Creditæ Nobis divinitus dispensationis
ratio postulat, ut paternam Christi-
delium, qui fluctibus seculi in religio-
sæ vitæ portum confugerunt, curam geren-
tes, prospero, felicitque eorum regimini,
& gubernio consulere satagamus, sicut re-
rum, locorum, personarum, & tempo-
rum qualitatibus mature perpensis, salubri-
ter expedire in Domino arbitramur.

Supplicatio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fe-
cerunt dilecti filii Constantius Legrand, &
Potentianus Ozon Procuratores specialiter
deputati Provinciæ S. Dionysii in Gallia
Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de
Observ. Recolectorum nuncupatorum, &
quod cum dilectus filius Minister Genera-
lis dicti Ord. ad instantiam, & petitionem
charissimi in Christo filii nostri Ludovici
Francorum Regis Christianissimi, multos
Conventus tam Fratrum quam Monialium
ejusdem Ordinis in his Artibus, ac Anno-
niæ, & Flandriæ locis, quæ per ultimum
pacis sedes inter utrumque Regem initum
Ditioni Gallicæ acquisita remanserunt, sitos
in novam custodiam cum aggregatione ad
dictam Provinciam S. Dionysii, & depen-
dentiam ab illa crexerit; Per hanc autem ag-
gregationem, & incorporationem ita am-
pliata, & extensa reperitur eadem Pro-
vincia, ut quadringenta milliaria ex-
cens, ab uno Ministro Provinciali modo
in regula præscripto non possit amplius vi-
sitari, nec emergentibus difficultatibus suf-
ficienter ab ipso provideri; unde disciplina
regularis sensim prolabitur, pietas religiosa
tepefcit, totaque Provincia in sui detri-
mentum pedetentim vergit: In Capitulo
Provinciali Provinciæ hujusmodi commu-
ni consensu decretum fuit, id etiam desi-
derante memorato Ludovico Rege, hanc
Sanctam Sedem Apostolicam pro separa-
tione dictorum Conventuum a Provincia
præfata, eorumque erectione in novam Pro-
vinciam sub titulo S. Antonii de Padua esse
consulendam.

§. 2. Quare Constantius, & Potentia-
nus præfati memoratæ Provinciæ nomine
Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut di-
ctos Conventus, qui Fratrum quidem sunt
numero tredecim, Monialium vero prope
octodecim, ab eadem Provincia separa-

re, ac in novam Provinciam, ut præfatur,
erigere de benignitate apostolica dignare-
mur.

§. 3. Nos igitur ipsos Constantium, &
Potentianum specialibus favoribus, & gra-
tiis prosequi volentes, & eorum singulares
personas a quibusvis excommunicationis,
suspensionis, & interdicti, aliisque eccle-
siasticis sententiis, censuris, & pœnis a ju-
re, vel ab homine quavis occasione, vel
causa latis, si quibus quomodolibet innoda-
ti existunt, ad effectum præsentium dom-
taxat consequendum harum serie absol-
ventes, & absolutos fore censentes, hujus-
modi supplicationibus inclinati, de Vene-
rabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Car-
dinalium negotiis, & consultationibus Epi-
scoporum, & Regularium præpositorum,
consilio attentis narratis, & consensu a
præfato Ministro Generali Ordinis hujus-
modi præfati, præfatos Conventus, tam
Fratrum, quam Monialium a præfata
Provincia S. Dionysii auctoritate apostoli-
ca tenore præsentium excorporamus, &
in novam Provinciam sub titulo S. Antonii
de Padua cum omnibus privilegiis, & juri-
bus aliarum dicti Ordinis Provinciarum,
erigimus, & instituimus; Ac ejusdem Pro-
vinciæ S. Dionysii Definitorio committi-
mus electionem Ministri Provincialis, Cu-
stodis, Definitorum, aliorumque Superio-
rum, & Officialium dictæ novæ Provinciæ
sic erectæ.

§. 4. Decernentes easdem præfatas li-
teras semper firmas, validas, & efficaces
existere, & fore, suosque plenarios, & in-
tegrus effectus sortiri, & obtinere, ac illis,
ad quos spectat, & pro tempore spectabit,
plenissime suffragari; Sicut in præmissis
per quoscumque Judices ordinarios, & de-
legatos, etiam causarum Palatii Apostolici
Auditores judicari, & definiri debere, ac
irritum, & inane, si secus super his a quo-
cumque quavis auctoritate scienter, vel igno-
rante contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Con-
stitutionibus, & Ordinationibus Apostoli-
cis, necnon quatenus opus sit Ordinis, &
Provinciæ, & Conventuum hujusmodi etiã
juramento, confirmatione apostolica, vel
quavis firmitate alia roboratis statutis, &
consuetudinibus, privilegiis quoque, indul-
lis, & Literis Apostolicis in contrarium
præmissorum quomodolibet concessis con-
firmatis, & innovatis. Quibus omnibus, &
singulis illorum tenores præsentibus pro
plene, & sufficienter expressis, ac de ver-
bo ad verbum insertis habentes, illis alias
in suo robore permansuris ad præmissorum
effectum hac vice dumtaxat specialiter, &
expresse derogamus, ceterisque contrariis
quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem
sub Annulo Piscatoris, die 19. Sept. 1667.
Pontificatus nostri Anno I.

Concedit ut
in rubrica.

Decretum ite-
ritans.

Derogatio
contrarium

Dat. die 19^a
Sept. 1667.
An. I.

De-

Ex Regest. in
Sectet. Brev.

Decernit Visitationem Apostolicam Eccle-
siarum, & Locorum Piorum Urbis a
fel. rec. Alexandro VII. institutam, &
inchoatam continuari, & absolvi debere.

CLEMENS PAPA NONUS

Ad futuram rei memoriam.

Motiva hujus
constitutionis

CUM fel. rec. Alexander PP. VII. Præ-
decessor noster circa Pontificatus sui
primordia, pastorem Cleri Romani, om-
niumque Almarum Urbis Ecclesiarum,
piorumque locorum, & operum visitatio-
nem instituerit, eamque ipsemet in Patriar-
chalibus ejusdem Urbis Ecclesiis, inchoa-
verit, ac sibi in eo munere Adjutores non-
nullos ex Sacro Venerabilium Fratrum
nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardina-
lium Collegio delegerit, & assumpserit,
eisque quosdam Romanæ Curie Prælatos,
& alios subinde Cardinales de quorum nu-
mero tunc eramus, adjunxerit, qui visita-
tionem ipsam peragerent, & negotia illam
concernentia expedirent; ac Secretarium,
Judicem, Cancellarium, seu Actuarium,
Commisarium, & Fiscalem, aliosque for-
san Officiales, & Ministros Sacre Visita-
tionis hujusmodi deputaverit, variasque
eisdem Cardinalibus, ac eorum, & dicto-
rum Prælatorum Congregationi, necnon
Officialibus, & Ministris præfatis, facul-
tates, præeminencias, & indulta conce-
deret, & impertitus fuerit, & alias prout in
diversis ipsius Alexandri Prædecessoris li-
teris desuper in simili forma Brevis expe-
ditis, quarum tenores, præsentibus pro ple-
ne, & sufficienter expressis, ac de verbo
ad verbum insertis haberi volumus ube-
rius continetur: Et sicut accepimus memo-
rati, quidem Cardinales, Visitatores una
cum Prælati Coadjutoribus suis, visita-
tionem hujusmodi tam in eisdem Patriar-
chalibus, quam in aliis Collegiatis, & fere
omnibus Parochialibus Ecclesiis, ac in
multis Monasteriis regularium tam viro-
rum, quam Mulierum, necnon Collegiis,
Hospitalibus, Confraternitatibus, & aliis
Locis Pii dictæ Urbis postea prosecuti fue-
runt, salutariibusque monitis, & decretis,
ubi opus fuit providerint; Visitatio tamen
ipsa in omnibus Ecclesiis, ac locis, & ope-
ribus piis præfatis nondum sic peracta, sed
multa negotia eam concernentia adhuc
pendente indecisa. Hinc est quod Nos pa-
storali studio considerantes quantopere vi-
sitatio hujusmodi utilis, & necessaria sit,
non modo ad tollendos abusus, sed etiam
ad præcavendum ne deinceps introducun-
tur, quantumque boni ex illa hætenus pro-
venerit, & benedicente Domino proven-
turus sit, si visitatio ipsa continuetur, &
absolvatur, ac in ea, quæ ad Dei cultum,
& gloriam, animarumque salutem, oppor-
na, & conducibilia sunt sicut hætenus factum
est imposterum quoque pie prudenterque
statuantur; motu propria, ac ex certa scien-

Mand. con-
tinuari visita-
tionem præ-
dictam.

XVIII.

tia, & matura deliberatione nostris, deque
apostolicæ potestatis plenitudine memora-
tam Visitationem continuari, & absolvi,
causasque indecisas in Congregatione præ-
fata pendentes, prout æquitas, atque ju-
stitiæ ratio suaserit, terminari, visitationes
particularium Eccle. & locorum, & operum
piorum jam inchoatas absolvi, necnon Ec-
clesias, & loca, & opera pia nondum visi-
tata visitari, ceteraque omnia, & singula
visitationem hujusmodi quomodolibet con-
cernentia fieri, geri, statui, & ordinari,
ac executioni demandari debere tenore
præsentium decernimus, & mandamus.
Ac omnes, & singulas facultates, privile-
gia, gratias, præeminencias, prærogati-
vas, & indulta quæcumque præfatis Cardi-
nalibus, & Prælati, eorumque Congrega-
tioni, necnon omnibus, & singulis Officia-
libus, & Ministris præfatis a memorato
Alexandro Prædecessore per suas literas
præfatas quovis modo respectu concessa,
& attributa, per obitum ejusdem Alexan-
dri Prædecessoris minime cessasse, nec ces-
sare, sed in suis robore, & firmitate per-
manere, omnibusque, & singulis præfatis
respectu adhuc competere, & suffragari
debere decernimus pariter, & declaramus.

§. 1. Et quatenus opus sit facultates,
privilegia, gratias, præeminencias, præ-
rogativas, & indulta hujusmodi, eisdem
Cardinalibus, & Prælati, eorumque Con-
gregationi, ac Officialibus, & Ministris
præfatis in omnibus, & per omnia, prout
eis respectu a dicto Alexandro Prædecessore
concessa, & attributa fuerunt, motu,
scientia, deliberatione, & potestatis plen-
titudine paribus denuo concedimus, tribui-
mus, & impartimur.

§. 2. Decernentes easdem præfatas li-
teras, & in eis contenta quæcumque etiam
ex eo, quod quicumque in præmissis, seu
eorum aliquo interesse habentes, seu habe-
re quomodolibet prætendentes, cujuscumque
status, gradus, ordinis, præeminencie, &
dignitatis existant, etiam Cardinalatus ho-
nore fulgentes, aut alias specifica, & indi-
vidua mentione, & expressione digni illis
non consenserint, nec ad ea vocati, citati,
& auditi, neque causæ propter quas præsen-
tes emanarunt, adductæ, verificatæ, vel
justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque
quantumvis juxta, pia, & privilegiata cau-
sa, colore, prætextu, & capite etiam in
corpore juris clauso, etiam enormis enor-
missimæ, & totalis lésionis nullo unquam
tempore de subreptionis, vel obreptionis,
aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ,
aut interesse habentium consensus, aliove
quolibet etiam quantumvis magno, & sub-
stantiali, ac individuum expressionem re-
quirente defectu notari, impugnari, inva-
lidari, infringi, retractari, ad terminos
juris reduci, seu in controversiam revoca-
ri, aut adversus illas aperiitionis oris, re-
stitutionis in integrum, aliudve quodcum-
que juris, facti, vel gratiæ remedium im-
petrari, vel intentari, seu impetrato, aut
etiam motu, scientia, & potestatis plenitu-
dine

Renovatio
privilegia con-
greg concessa

Decretum
irritans.

dine paribus concessio, seu emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se iuvare posse, sed ipsas presentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon ejusdem S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoscunque quacunque præminencia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Alexander Prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, ceterisque contrariis quicquidque.

Transumptum fides.

§.4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, ubique tam in iudicio, quam extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibite, vel ostense.

Dat. die 20. Sept. 1667. An. I. Pontificatus nostri Anno I.

XIX.

Ex Regest. in Secret. Brev. Confirmatio Brevis Alexandri VII. cum diversis aliis Ordinationibus pro Monasteriis Monialium Excalceatarum Regni Franciæ.

CLEMENS PAPA NONUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Debitum pastoralis officii, quod ineffabilis divinæ sapientiæ, atque bonitatis Altitudo humilitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, imponere dignata est, exigit, ut præcipuam Sacrarum Virginum, & devotarum Mulierum Altissimi obsequiis sub suavi Religionis iugo mancipatarum, quarum quo sublimior gloria est, major, & cura, sollicitudinem gerentes, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro felici illarum regimine, pie salubriterque constituta esse noscuntur, quo firmiora, atque stabiliora persistant, Apostolici patrocini præsidio muniamus, si quæ vero aliquantum mutanda, seu adicienda, aut aliter disponenda esse magistra rerum experientia suadeat, in iis paternæ nostræ

charitatis, atque providentiæ partes desiderari minime patiamur, ut illustrior illa portio gregis Christi, præcis quorumcumque dissidiarum, quæ amabilis concordie, religiosæque tranquillitatis serenitatem obnubilare possent, occasionibus majora in dies decoris, atque ornamenti gratiæ Spiritualem Domino donante suscipiat incrementa, omnibusque recte, atque ordine dispositis flos ille ecclesiastici gremii bono semper Christi odore de bona conversatione fragrans gloriosam S. Matris Ecclesiæ fecunditatem amplioribus letificet conviviis gaudiorum.

Refer aliud Brev.

§.1. Alias siquidem emanarunt a se. re: Alexandro Papa VII. Prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet Alexander Papa VII. ad perpet. rei memoriam. Sacrosancti Apostolatus officii cura &c. Reliqua ut in suo ordine sub die 26. Sept. 1661. a septimo.

Motiva huius constitutionis.

§.2. Cum autem sicut nomine charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi nobis nuper expositum fuit, licet per præfertas Alexandri Prædecessoris literas felici, prosperoque prædictorum Monasteriorum Monialium Carmelitarum Excalceat. Regni Franciæ gubernio sapienter consultum fuerit, aliqua tamen supersint, quæ ad maiorem earundem literarum dilucidationem, & explicationem, atque ad recedendas dubietates jam exortas, excludendæque controversias, quæ progressu temporis suboriri possent, ac ad sublevandas duorum Visitationum prædictorum curas, pacemque, & animorum concordiam inter memoratas Moniales, earumque Superiores, & Visitatores firmius solidandam Apostolica auctoritate secundum aequitatis, & prudentiæ regulas declarari, atque de novo statui debere videantur: Nobis propterea, idem Ludovicus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat Pontifex.

§.3. Nos igitur piis ipsius Ludovici Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, ac salubri prædictarum Monialium, quæ Christianæ pietatis, aliarumque religiosarum virtutum studiis eximie florere noscuntur, directioni pro peculiari nostro in eas charitatis affectu consulere cupientes, huiusmodi supplicationibus inclinati, præfertas Alexandri Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, in his tamen, quæ infra stabiliendis non adversantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adicimus; Ac omnibus dictorum Monasteriorum Priorissis, Superiorissis, Monialibus, & personis quibuscunque ut eisdem literis, omnibusque, & singulis in illis contentis prompte, & sincere sine ulla oppositione, vel protestatione pareant, & obediant, in virtute sanctæ obedientiæ, ac etiam sub excom-

communicationis ipso facto incurren. penam præcipimus, & mandamus.

Declarat. tenore Brevis, atque tenore, ut in Rubric.

§.4. Statuentes, & declarantes, quod deinceps juxta tenorem Constitutionis recond. mem. Gregorii Papæ XV. Prædecessoris pariter nostri die 12. Sept. 1622. editæ, nullum Monialium dicti Ordinis in Regno Franciæ Monasterium ab alio dependeat, aut alterius membrum censeatur salva honoris prærogativa Monasterio Parisien. nunc Incarnationis in suburbio Sancti Jacobi nuncupato; quodque memorati Alexandri Prædecessoris literæ in simili forma Brevis, die 5. Octobris 1666. in favorem Monasteriorum Monialium dicti Ordinis Civitatis Bisuntinæ, & loci Grajacensis in Comitatu Burgundiæ expeditæ, quatum tenorem præsentibus pro expresso & inserto haberi volumus, locum habere non debeant in administratione Monasteriorum Regni Franciæ, nec ad consequentiam trahi possint. Ac dilectis filiis Rectoribus, seu Superioribus immediatis, & Visitationibus prædictorum Monasteriorum Monialium Regni Franciæ, ne ipsi limites facultatum, & potestatis sibi respective concessarum extendant, interdicimus; Visitationibus autem prædictis, ut statuta pro salubri Monasteriorum huiusmodi regimine ab ipsis edita, Superioribus eorundem Monasteriorum communicent, seu nota faciant, ad hoc, ut dicti Superiores eorum observationi pro muneris sui ratione diligentius, & cautius invigilent, dummodo illa Constitutionibus dicti Ordinis non adversentur, præcipimus. Insuper attenta multitudine, & distantia dictorum Monasteriorum in variis Regni prædicti partibus dispersorum, in subsidium, & levamen prædicti duorum Visitationum jam existentium, dilectam pariter filium Martialem Chanut Monasterii d'Issoire Ordinis S. Benedicti Claromonten. Diocesis Abbatem, seu perpetuum Commendatarium, qui, ut accepimus, doctrinæ, & virtutum meritis conspicuus existit, in tertium eorumque Monasterium Monialium, Visitationem perpetuam auctoritate, & tenore prædictis constituimus, & deputamus. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, ut in posterum tres sint Monasteriorum huiusmodi Visitationes perpetui, hac tamen lege, ut in casu mortis, vel recessus unius ex tribus, duo Superiores Visitationes duos ætate graves, ac vitæ, & probitatis spectate Viros nostro, & Sedis prædictæ Nuncio pro tempore in Regno prædicto commoranti nominent, qui unum ex illis in tertium Visitationem deputer; salva, illa, & inviolabili in omnibus aliis remanente memorati Alexandri Prædecessoris literarum circa eosdem Visitationes dispositione.

§.5. Ut autem omnis controversiæ, & contentions occasio inter prædictos Visitationes, & Rectores, seu Superiores Ordinarios immediatos tollatur, supradictis literis inhaerendo, strictè prohibemus, ne Rector, seu Superior immediatus ullo un-

quam tempore directe, vel indirecte, private, vel cumulative, seu alias quomolibet sese ingerere præsumat in visitatione, aut alia quavis functione, quæ ad peculiare Officium Visitationis Monasteriorum huiusmodi spectet; neve dicti Visitationes in functionibus, quæ memoratis Rectoribus, seu Superioribus immediatis peculiariter attributæ sunt, & in præfatis literis latius continentur, se ullatenus ingerant, etiam in cursu visitationis, nisi in casibus in supradictis Alexandri, & aliorum Prædecessorum nostrorum literis expresse contentis, & in iis, in quibus iidem Superiores excederent, aut concessis sibi facultatibus abuterentur.

§.6. Statuentes pariter, & ordinantes, ut in omni electione Rectorum, seu Superiorum immediatorum cuiuscunque Monasterii præter Priorissam, seu Superiorissam, quæ ad hunc effectum duplicis voti prærogativa gaudebit, Superiorissam, & Moniales Depositarias duæ alie Moniales per suffragia Communitatis cuiuscunque Monasterii eligenda possint, & debeant votum, & suffragium ferre. Præterea cum sicut pariter accepimus omnes, & singule Priorissæ, seu Superiorissæ, & Moniales omnium Monasteriorum dicti Ordinis in Regno Franciæ consistentium plenam, & perfectam supradictis Alexandri Prædecessoris die 2. Octobris 1659. & die 13. Januarii, & 11. Aprilis, necnon præfatis die 26. Septembris 1661. respective emanatis literis obedientiam exhibuerint ab eisdem omnibus, & singulis Priorissis, seu Superiorissis, & Monialibus omnem, & quaecunque inhabilitatem, quam ob denegatam dictis literis obedientiam incurrisse prætendi possent, auctoritate, & tenore prædictis abstergimus, easque, & earum quamlibet ab inhabilitate huiusmodi totaliter liberamus, ac illas ad omnia dicti Ordinis munia, & officia rehabilitamus necnon omnibus, & singulis perpetuum super his silentium imponimus, & ne diste inobedientiæ prætextu quisquam easque Priorissas, seu Superiorissas, & Moniales inquietare, & molestare quoquo modo præsumant, expresse prohibemus; Mandantes insuper, & præcipientes omnibus, & Superioribus, Visitationibus, Priorissis, seu Superiorissis, & Monialibus Monasteriorum huiusmodi sub excommunicationis, ac inobedientiæ, & privationis officiorum poenis eo ipso, si contravenerint absque alia declaratione incurrendis, ut præsentibus nostris literis, singulisque in eis contentis prompte, & sine ulla oppositione, vel protestatione obediant; alioquin si contigerit (quod non est credendum) aliquam ex dictis Priorissis, seu Superiorissis, & Monialibus inobedientem fieri, illa in Priorissam cuiuscunque ex prædictis Monasteriis eligi, vel assumi, aut prius electa, vel assumpta confirmari nullo unquam tempore possit.

§.7. Ac decernentes pariter easdem præfatas literas, & in eis contenta quaecum-

Decretum legitur.

C c